



سوره مؤمنون مکی است و آن یک صد و هیجده آیت و شش رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خِشْعُونَ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ نَافِلُونَ ﴿٥﴾

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾

فَمَنْ يَتَّبِعِ وِرْدَ ذَلِكَ قَوْلِكَ هُمُ الْعَدُونَ ﴿٧﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ مَعْرُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْوَارِثِينَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَظْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾

ثُمَّ جَعَلْنَا النَّظْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَجَعَلْنَا

بنام خدای بخشاینده مهربان .

هر آئینه رستگار شدند مسلمانان (۱) .

آنانکه ایشان در نماز خویش خشوع

کننده اند (۲) .

آنان که ایشان از بیهوده روگردانند (۳) .

و آنان که ایشان زکوة را ادا کننده اند (۴) .

و آنانکه ایشان شرمگاه خود را نگاه

دارنده اند (۵) .

مگر بر زنان خویش یا بر کنیزگانی که

ملك دست ایشان ست پس هر آئینه اینان

نکوهیده نیستند (۶) .

پس هر که طلب کند سوای این انجماعت

از حد گذرنده اند (۷) .

و آنان که ایشان امانت های خود را وعهد

خود را رعایت کننده اند (۸) .

و آنانکه ایشان بر نمازهای خود محافظت

می کنند (۹) .

این جماعت ایشانند آن وارثان (۱۰) .

که عاقبت کاربردست آرند بهشت فردوس

را ایشان آنجا جوید باشند گانند (۱۱) .

و هر آئینه آفریدیم آدمی را از خلاصه ای از

گیل (۱۲) .

باز ساختیم آدمی را نطفه در قرارگاه

استوار (۱۳) .

باز ساختیم آن نطفه را خون بسته

باز ساختیم آن خون بسته را گوشت پاره

الْمُضْمَنَةَ عَظِيمًا فَكَسَوْنَا الْعِظَمَ لِمَا نَشَأْنَاهُ خَلْقًا  
اٰخِرًا فَبَرَكَ اللهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِيْنَ ﴿۱۷﴾

پس ساختیم آن گوشت پاره را  
استخوانهای چند پس پوشانیدیم بر آن  
استخوانها گوشت را باز آفریدیم اورا  
آفرینشی دیگر<sup>(۱)</sup> پس بزرگ ست خدا  
نیکوترین آفرینندگان (۱۴) .

بازهرآئینه شما بعد ازین البته مردگانید  
(۱۵) .

بازهرآئینه شما روزقیامت برانگیخته  
گردید (۱۶) .

وهرآئینه آفریدیم بالای شما هفت آسمان  
ونبودیم ما ازآفرینش بی خبر (۱۷) .

وفروفراستادیم ازآسمان آب را باندازه  
پس جای دادیم اورادزمین وهرآئینه ما  
بردورکردن آن توانائیم (۱۸) .

پس بیافریدیم برای شما بآن آب  
بوستانهایی اذدرختان خرما وانگور  
شمارا درآن بوستانها میوه های بسیار  
پیداشود بعض آن رامیخورید<sup>(۲)</sup> (۱۹) .

وآفریدیم درختی که بیرون می آیدازطور  
سینا یعنی درخت زیتون میروید بوجهی  
که حاصل شود روغن و خورش طعام  
خورندگان را (۲۰) .

هرآئینه شمارادرچهارپایان پندی هست  
می نوشانیم شمارا ازآنچه درشکمهای  
ایشان ست وشمارا درآن چهار پایان

تُؤَرَّاكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿۱۵﴾

تُؤَرَّاكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَجْعَلُونَ ﴿۱۶﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا قَوْمَكَ سَبْعَ طَرَائِقٍ وَأَوْكَاكُمَا عَيْنَيْنِ ﴿۱۷﴾

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بَقْدَرًا فَنَسَخْنَاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى  
ذَهَابٍ بِهَا لَقَادِرُونَ ﴿۱۸﴾

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَبَلَاتٍ مِّنْ حَبِيلٍ وَاعْتَابَ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهِ  
كَثِيرَةً وَمِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿۱۹﴾

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِن تَحْتِهَا يَاقُوتٌ  
وَصَبُورٌ لِّلْأَعْيُنِ ﴿۲۰﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّمُسْتَقِيمٍ فَتَمَّ يَتَّبِعُوا وَكُلُّهُمْ فِيهَا

(۱) یعنی نفخ روح وروئیدن ناخن وموی .

(۲) یعنی بطریق قوت .

مَنَافِعَ كَثِيرَةً وَمِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾

منفعت های بسیارست و بعض اینهارا می خورید (۲۱) .

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

و بر چهار پایان و بر کشتی هاسوار کرده می شوید (۲۲) .

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّهُ إِلَهٌ غَيْرُهُ أَفَأُتْبَعُونَ ﴿٢٣﴾

وهر آئینه فرستادیم نوح را بسوی قوم او پس گفت ای قوم من عبادت خدا کنید نیست شمارا هیچ معبودی غیروی آیا نمی ترسید (۲۳) .

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَهَذَا إِلَّا إِسْرَءِيلُ يَرْبِيَانُ يَنفُضِلْ عَلَيْهِمْ وَأَوْسَىٰ اللَّهُ أَنْزَلَ مَلَكًا مِّن سَمَوَاتِنَا يَهْدِيهِمْ إِلَىٰ آبَائِهِمُ الْأَقْبَابِ ﴿٢٤﴾

پس گفتند اشراف کسانی که کافر بودند از قوم او نیست این شخص مگر آدمی مانند شما خواهد که ریاست پیدا کند بر شما و اگر خواستی خدا هر آئینه فر فرستادی فرشتگان را نه شنیدیم این ماجرا را در پدران نخستین خویش (۲۴) .

إِنَّ هُوَ إِلَّا جُلٌّ لِّهِمْ جَنَّهٌ فَتَرْتَضَوْنَ يَا حَتَّىٰ جِبِينِ ﴿٢٥﴾

نیست این شخص مگر مردی که به وی عارضه دیوانگی ست پس انتظار وی کنید تا مدتی (۲۵) .

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي قَدْرًا مِّمَّنْ أُوتِيَ الْكِتَابَ ﴿٢٦﴾

گفت ای پروردگار من نصرت ده مرا بسبب آنکه دروغگو شمر دند مرا (۲۶) .

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ يَا عَيْنَانَا وَوَحَيْنَا إِذْ اجْتَمَعُوا أَمْرًا وَقَالَ الرَّبُّونَ فَاسْأَلْ فِيهَا مَنْ يَكُلُ رَوْحَيْنِ اشْتَرَيْنِ وَأَهْلَكَ الْإِمْرَانَ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ هُوَ وَلَا تَحْطَبِينَ فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ مَعْرُوفُونَ ﴿٢٧﴾

پس وحی فرستادیم بسوی وی که بساز کشتی را زیر نظارت ما و بفرمان ما پس چون آید فرمان ما و جوش زند تنور پس درآر در کشتی از هر جنسی دو عدد (نروماده) را و درآر اهل خود را الا آنکه از ایشان سبقت کرده است بروی گفته حق و سخن مگو بامن درباره آنان که ستم کردند هر آئینه ایشان غرق شدگانند (۲۷) .

قَدْ أَتَيْنَاكَ مِنَ الْغَيْبِ فَتَقَبَّلْ فَتْحَنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ﴿۳۸﴾

پس چون راست بنشینى تووهرکه  
باتوباشد برکشتى پس بگو همه ستائش  
خدای راست آنکه نجات دادمارا ازگروه  
ستمگاران (۲۸) .

وَقُلْ رَبِّ ارْتَدَىٰ عَنِّي وَإِن يُبَدِّلْ سَبْقَتِي أَلَيْسَ بِنُزُولِي عَلَيْكَ سَرًّا عَلَيْهِمُ الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۹﴾

وبگوای پروردگارمن فرود آرما درمنزل  
مبارک وتو بهترین فرود آرندگانى  
(۲۹) .

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّرَبِّكَ لَئِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿۴۰﴾

هرآئینه درین ماجرا نشانه هاست وهرآئینه  
مابودیم امتحان کنندگان (۳۰) .

ثُمَّ أَنْتَأْتَانَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرْنَا الْخَرِيقِ ﴿۴۱﴾

بازبیافریدیم بعدایشان قرنى دیگر را (۳۱) .

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ

پس فرستادیم میان ایشان پیغامبرى را

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرَ أَنْ لَا تَتَّقُونَهُ ﴿۴۲﴾

ازقبيله ایشان که عبادت خدا کنید نیست

شمارا هيچ معبود برحق بجزوى آيا  
نمى ترسيد (۳۲) .

وَقَالَ الْمَلِكُ لِمَنْ قَوْمَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالْخَيْرُ

وگفتند رئیسان ازقوم وی آنان که

کافرشدند و دروغ شمردند ملاقات

سرای بازپسین را وآسودگى داده بودیم

ایشان را درزندگانی دنیا نیست این

شخص مگر آدمى مانند شما مى خورد

ازآنچه شما ازآن مى خورید ومى آشامد

ازآنچه شما مى آشامید (۳۳) .

وَمَا نَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَرْبُّونَ بِمَا تَسْرَبُونَ ﴿۴۳﴾

و اگر فرمانبرداری کردید آدمى مانند

خویش را هرآئینه شما آنگاه زیان

کارباشید (۳۴) .

وَلَئِن أَطَعْتُمْ بَطْرًا لِمَا هَدَىٰ إِلَيْكُمْ إِذْ الْخَيْرُ مَنَافٍ ﴿۴۴﴾

آیا وعده دهد شمارا که شما چون بمیرید

وشوید خاك واستخوانى چند بیرون

آورده خواهیدشد (۳۵) .

أَيُّدِكُمْ أَكْفَرُ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا

بعیدست، بعیدست آنچه وعده داده

مى شوید (۳۶) .

أَكْفَرُ مَخْرُوجُونَ ﴿۴۵﴾

هِيَ بَاتِ هِيَ بَاتِ لِمَا تَعُدُّونَ ﴿۴۶﴾

إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا  
وَمَا نَحْنُ بِبَدْعُوكُمْ ۞

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يُفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا  
وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۞

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبُوا ۞

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِيُصِيعُنَّ نِدْبِينَ ۞

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَمَا لَهُمْ نَدَاءٌ فَبَعَدَ الْقَوْمُ  
الظَّالِمِينَ ۞

لَمَّا أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ۞

مَا تَسْبِيحٌ مِنْ أُمَّةٍ أَدْبَأْهَا وَ مَا يَسْتَأْخِرُونَ ۞

لَمَّا أَرْسَلْنَا رَسُولَنَا مِنْكُمْ لِيَكُونَ رَسُولًا كَذِبًا  
فَأْتَيْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثًا  
فَبَعَدَ الْقَوْمَ لِأَدْوَمُونَ ۞

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا

نیست زندگانی مگر زندگانی این جهانی  
مامی میریم وزنده می شویم ونیستیم  
برانگیخته شده (۱) (۳۷) .

نیست این شخص مگر مردی که افترا  
کرده برخدا دروغ را و مانیستیم  
اورا تصدیق کننده (۳۸) .

گفت ای پروردگار من نصرت ده  
مرا بمقابله آن که دروغگو شمردند مرا  
(۳۹) .

گفت بانداك زمانی پشیمان خواهند شد  
(۴۰) .

پس گرفت ایشانرا آوازسخت بحسب  
وعده راست، پس گردانیدیم ایشان را  
خاشاک درهم شکسته پس دوری بادگروه  
ستمگاران را (۴۱) .

باز پیدا کردیم بعد ایشان قرنهای دیگررا  
(۴۲) .

سبقت نمی کند هیچ گروهی از میعاد خود  
نه باز پس میمانند (۴۳) .

باز فرستادیم پیغامبران خودرا پی درپی  
هرگاه آمد بامتی پیغامبر او بدروغ نسبت  
کردند اورا پس ازپی درآوردیم بعضی را  
عقب بعضی (یعنی درهلاک) وساختیم  
امت هارا افسانه پس دوری بادگروهی را  
که ایمان نمی آرند (۴۴) .

باز فرستادیم موسی و برادر او هارون را

(۱) یعنی بعضی می میرد و بعضی زنده می شود .

وَسَلْطِينَ مُّيَمِينَ ﴿٥٦﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٥٧﴾

فَقَالُوا إِنَّمَا بَشَرٌ مِّثْلُنا وَقَوْمُهُما لَتَّالِحِدُونَ ﴿٥٨﴾

فَلَذَّيْبُهُما فَكَانُوا مِنْ الْمُهْلَكِينَ ﴿٥٩﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٦٠﴾

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ

قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٦١﴾

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا

تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٦٣﴾

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا

لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٦٤﴾

فَدَرَبْتُمْ فِي عَمْرِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٦٥﴾

أَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ نَأْلٍ وَنَبِينٍ ﴿٦٦﴾

نَسْأَلُكَ لَهْفًا فِي الْخَبْرِ تَبَلَّغْ لِيَشْعُرُونَ ﴿٦٧﴾

بانسانه های خویش و بادلیل ظاهر (۴۵).

بسوی فرعون و جماعت او پس سرکشی کردند و بودند گروه تکبر کننده (۴۶).

پس گفتند آیا ایمان آریم بدو آدمی مانند خویش و قوم ایشان مارا خدمت گذارند (۴۷).

پس دروغگو گفتند ایشان را پس شدند از هلاک شدگان (۴۸).

وهرآئینه دادیم موسی را کتاب بود که ایشان راه یابند (۴۹).

وساختیم پسر مریم را ومادرش رانشانه و جای دادیم ایشان را بزیمینی بلند دارای استقرار و دارای آب روان (۵۰).

گفتم ای پیغامبران بخورید غذای پاکیزه وبکنید کار نیکو هرآئینه من بآنچه می کنید دانایم (۵۱).

وهرآئینه این است ملت شما ملت یکتا ومن پروردگار شمایم پس بترسید از من (۵۲).

پس متفرق ساختند امتان کارخودرا در میان خویش پاره پاره هرگروهی بآنچه نزد اوست شادمان ست (۵۳).

پس بگذار ایشان را درغفلت ایشان تامدتی (۵۴).

آیا پندارند که آنچه امداد می کنیم ایشان را بآن ازمال وفرزندان (۵۵).

سعی درنیکوئی ها می کنیم برای ایشان

بلکه نمی دانند<sup>(۱)</sup> (۵۶) .

هر آینه آنان که ایشان از ترس پروردگار خویش مضطربند (۵۷) .

و آنان که ایشان بآیات پروردگار خویش ایمان می آرند (۵۸) .

و آنانکه ایشان به پروردگار خویش شریک مقرر نمی کنند (۵۹) .

و آنان که میدهند آنچه میدهند و دل‌های ایشان ترسانست بسبب آنکه ایشان بسوی پروردگار خویش باز خواهند گشت (۶۰) .

این جماعت سعی می کنند در نیکی ها و ایشان بسوی آن سبقت کننده اند (۶۱) .

و تکلیف نمیدهیم هیچ کس را مگر بقدر طاقت او و نزد ما کتابیست که سخن گوید برآستی<sup>(۲)</sup> و برایشان ستم کرده نشود (۶۲) .

بلکه دل‌های ایشان در غفلت ست ازین سخن و ایشان را عمل‌هاست غیر<sup>(۳)</sup> از این ایشان آن را کننده اند (در غفلت خویش ماندند) (۶۳) .

تا وقتی که چون گرفتار ساختیم آسودگان ایشان را بعد از ناگهان ایشان فریاد می کردند (۶۴) .

(گفتیم) فریاد کنید امروز هر آینه شما از مانصرت داده نخواهید شد (۶۵) .

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿۵۶﴾

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۷﴾

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿۵۸﴾

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا قُلُوبَهُمْ حِذْلًا إِنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَجْعُونَ ﴿۵۹﴾

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا شَاقِقُونَ ﴿۶۰﴾

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا مَكْتُوبٌ يَبْطِئُ بِالْقَىٰ وَهُمْ لِيُظَلِّمُونَ ﴿۶۱﴾

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَيْرِ قَوْلٍ هٰذَا وَكَلِمَاتٍ مِّن دُونِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا غٰلُونَ ﴿۶۲﴾

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ ﴿۶۳﴾

لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ بِأَكْفَامِكُمْ مَّا أَتَيْتُمُونَا ﴿۶۴﴾

(۱) یعنی نعمت نیست بلکه استدرج است .

(۲) یعنی نامه اعمال .

(۳) یعنی غیر انکار قرآن .

قَدْ كَانَتْ آيَاتِنَا عَلَيْكُمْ مُلَكَّاتًا مِّنْ عَلَىٰ أَعْيُنِكُمْ تَتَكَلَّمُونَ ﴿۳۱﴾

مُسْتَكْبِرِينَ ۖ هُمْ يُسِرُّونَ مَا يُجْرُونَ ﴿۳۲﴾

أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَاتَّبَعُوا مِثْقَالَ الذَّرَّةِ الْإِسْلَامَ ۚ لَقَدْ كَرِهَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ ﴿۳۳﴾

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمَثَّلُونَ بِمَثَلِ هَٰؤُلَاءِ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۳۴﴾

أَمْ يَتَّبِعُونَ آلِهَةً ۖ بَلْ جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأَكْفَرُوا لِّلْحَقِّ ۚ كَذِبُونَ ﴿۳۵﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَنزَلْنَاهُم مِّنْ قَدْحٍ مَّعْرُوفٍ ﴿۳۶﴾

أَمْ سَأَلْتَهُم خُرُوجًا فَمُرَّا بِنَدِيمٍ ۖ وَهَٰؤُلَاءِ لَظُرِّقُونَ ﴿۳۷﴾

وَأَنَّكَ لَتَنذِرُهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۳۸﴾

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿۳۹﴾

وَلَوْ رَجَعْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا فِيهِمْ مِّنْ صُورٍ لَّكُنَّ مِنِّي قَوْمًا يَعْمَهُونَ ﴿۴۰﴾

وهرآئینه خواننده می شد آیات من بر شما پس شما برپاشنه های خود بازمی گشتید (۶۶) .

تکبر کنان بر آن قرآن بافسانه مشغول شده ترک می کردید (۶۷) .

آیا تأمل نکردند درین سخن یا آمده است بایشان آنچه نیامده بود به پدران نخستین ایشان (۶۸) .

آیا نشناختند پیغامبر خود را پس ایشان باو ناآشنا یند (۶۹) .

آیا میگویند به وی دیوانگی ست بلکه آورده است پیش ایشان سخن راست را و بیشترین ایشان سخن راست را ناخواهانند (۷۰) .

و اگر پیروی کردی خدای تعالی آرزوهای ایشان را هرآئینه درهم می ریخت نظام آسمانهاوزمین وهرکه در آنهاست بلکه آوردیم بدیشان پندایشان را پس ایشان ازپند خویش روگردانند (۷۱) .

آیا میخواهی ازایشان مزدی پس مزد پروردگار تو بهترست واو بهترین روزی دهندگانست (۷۲) .

و هرآئینه تومی خوانی ایشان را بسوی راه راست (۷۳) .

وهرآئینه آنانکه ایمان نمی آرند باخرت ازآن راه یکسوشونده اند (۷۴) .

واگر رحم می کردیم برایشان وبرمیداشتیم آنچه بایشان ست ازسختی هرآئینه پیوسته می شدند دربرای خود



وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ عَادَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۷۵﴾  
وَيَا قَوْمِ عَادِ

حَتَّىٰ إِذَا فُتِنَّا عَلَيْهِمْ بِآبَائِهِمْ كَذِبًا وَعَصُوا أَمْرًا مِّنْهُ  
مُؤْمِنُونَ ﴿۷۶﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا  
مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۷۷﴾

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۷۸﴾

وَهُوَ الَّذِي يُعْجِبُ وَيُمْسِكُ وَلَا يَمُنُّ إِلَّا بِالْأَيْدِي  
وَالْيَدَا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۷۹﴾

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿۸۰﴾

قَالُوا إِذْ أَرَادْنَا بِكَ تَارَةً أُخْرَىٰ أَمَا لَأَنْتَ الْبَعُوثُونَ ﴿۸۱﴾

لَقَدْ وَعَدْنَاكَ بَعَثْنَاهُ وَإِنَّا لَأَعْلَمُونَ هَذَا  
إِلَّا أَصَابُوا الْأَوَّلِينَ ﴿۸۲﴾

قُلْ لَيْسَ الْأَرْضُ مِمَّنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۳﴾

سَيَقُولُونَ بَلَىٰ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۸۴﴾

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۸۵﴾

سرگشته (۷۵) .

وهرائینه گرفتار کردیم ایشان را بعد از  
پس نیایش نکردند به پروردگار خود و  
زاری نمی نمایند (در غفلت خویش  
ماندند) (۷۶) .

تا وقتیکه چون بگشادیم برایشان دری  
دارای عذاب سخت ناگهان ایشان  
در آنجا ناامید شوند گانند (۷۷) .

واوست آنکه بیافرید برای شما شنوایی  
و دیده ها و دل هارا، اندکی شکر گذاری  
می کنید (۷۸) .

واوست آنکه پیدا کرد شما را در زمین  
و بسوی او برانگیخته خواهید شد (۷۹) .

واوست آنکه زنده می کند و می میراند و  
او راست آمد و شد شب و روز آیا  
نمی فهمید (۸۰) .

بلکه گفتند مانند آنچه گفته بودند  
نخستینیان (۸۱) .

گفتند آیا چون بمیریم و شویم خاک  
و استخوانی چند آیا ما برانگیخته خواهیم  
شد (۸۲) .

هرائینه وعده داده شد باین سخن ما را  
و پدران ما را پیش ازین نیست این مگر  
افسانهای پیشینیان (۸۳) .

بگو کراست زمین و آنچه در آنست  
(بگوئید) اگر می دانید (۸۴) .

خواهند گفت این همه خدای تراست بگو  
آیا پند پذیر نمی شوید (۸۵) .

بگو کیست پروردگار آسمانهای هفت گانه

و پروردگار عرش بزرگ (۸۶) .  
 خواهند گفت این همه خدای راست  
 بگوآپس نمی ترسید (۸۷) .  
 بگوکیست آنکه بدست اوست پادشاهی  
 هرچیز واوزینهار میدهد وزینهار داده  
 نمی شود برخلاف او (بگوئید) اگر  
 می دانید (۸۸) .  
 خواهند گفت این همه خدای راست بگو  
 پس چگونه فریب داده می شوید (۸۹) .  
 بلکه آورده ایم بایشان سخن راست را  
 وهرآئینه ایشان دروغ می گویند (۹۰) .  
 هیچ فرزند نگرفته است خدا و نیست  
 همراه او هیچ معبود دیگرآنگاه بردی  
 هر معبود چیزی که آفریده بود وهرآئینه  
 غالب آمدی بعض ایشان بر بعضی، بپاکی  
 صفت می کنم خدای را ازآنچه بیان  
 می کنند (۹۱) .  
 داننده نهان و آشکار است برترست  
 ازآنچه شریک می آرند (۹۲) .  
 بگوای پروردگار من اگر بنمائی مرا آنچه  
 ترسانیده می شوند (۹۳) .  
 ای پروردگار من پس داخل مکن مرا  
 در گروه ستمگاران (۹۴) .  
 وهرآئینه ما برآنکه بنمائیم ترا آنچه وعده  
 دهیم بایشان توانائیم (۹۵) .  
 ومقابله کن بدی را بخصلتی که آن نیک  
 ست ما داناتریم بانچه بیان می کنند (۹۶) .  
 وبگو(یا محمد) ای پروردگار من پناه می  
 برم بتوازدغدغه های شیاطین (۹۷) .

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۸۶﴾

قُلْ مَنْ يَمْدِدُكُمْ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِزُّو لَاجِزَّ  
 عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۷﴾

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَقَالِي تُعْرَوْنَ ﴿۸۸﴾

بَلْ اَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۸۹﴾

مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَاكِلٍ وَّمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ الْوَالِدِ اَلدَّهَبَ  
 كُلُّ الْوَالِدِ مَخْلَقٌ وَّلَعَلَّ بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللّٰهِ  
 عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۹۰﴾

عَلَيْهِ الْعَيْبُ وَاللّٰهُ اَدَّوۡ فَتَعَلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۹۱﴾

قُلْ رَبِّ اِنَّا نُرِيۡبِيۡ مَا يُوۡعَدُوۡنَ ﴿۹۲﴾

رَبِّ فَلَا تَجْعَلۡنِيۡ فِى الْقَوْمِ الظَّالِمِيۡنَ ﴿۹۳﴾

وَ اِنَّا عَلٰى اَنْ نُّرِيۡكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُونَ ﴿۹۴﴾

اِدۡعُۡ بِالَّذِيۡ هِيَ اَحْسَنُ السِّيۡمَةِ مَعۡنَ اَعۡلَمُ بِمَا يُصِفُونَ ﴿۹۵﴾

وَقُلْ رَبِّ اَعُوۡذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيۡطٰنِ ﴿۹۶﴾

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿۵۱﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْحَمْنِي ﴿۵۲﴾

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا  
وَمِنْ دَرَاهِمٍ يَرزُقُ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۵۳﴾

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ  
وَلَا يَسْأَلُونَ ﴿۵۴﴾

فَمَنْ تَقَاتَلَ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵۵﴾

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ  
فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿۵۶﴾

تَلَفَحَ وُجُوهُهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿۵۷﴾

الَّذِينَ كُنَّا نَسْتَلِئُهُمْ بِأَعْيُنِنَا غَدَّتْ بِهَا لَكِبٌ بُيُوتٌ ﴿۵۸﴾

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿۵۹﴾

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿۶۰﴾

قَالَ اسْتَوْفَيْتُمْ أَجْرَكُمْ وَأَبَيْتُمُ

و پناه می برم بتوای پروردگار من  
از آنکه حاضر شوند پیش من (۹۸) .

(درغفلت خویش باشند) تا وقتی که چون  
بباید کسی را از ایشان موت گویدای  
پروردگار من بازگردان مرا (۹۹) .

بُود که کار نیکو کنم در سرائی که  
بگذاشتمش نه چنین باشد هر آینه این  
سخنی ست که وی گوینده آنست و پیش  
ایشان حجابی باشد تا روزیکه برانگیخته  
شوند (۱۰۰) .

پس چون دمیده شود در صور پس  
خویشاوندیها نباشد میان ایشان آن روز و  
نه بایکدیگر سوال جواب کنند (۱۰۱) .

پس هر که گران آید کفه های ترازوی او پس  
آن جماعت ایشانند رستگاران (۱۰۲) .

و هر که سبک شد کفه های ترازوی او پس  
آن جماعت آنانند که زیان کردند در حق  
خویش در دوزخ جاویدانند (۱۰۳) .

می سوزد چهره های ایشان را آتش  
و ایشان آنجا ترش روهستند (۱۰۴) .

گویم آیا خوانده نمی شد آیات من بر شما  
پس آن را دروغ می پنداشتید (۱۰۵) .

گفتند ای پروردگار ما غالب آمد بر ما  
بدبختی ما و بودیم گروهی گمراه (۱۰۶) .

ای پروردگار ما بیرون آر ما را از اینجا پس  
اگر برگردیم بکفر پس هر آینه ماستمگار  
باشیم (۱۰۷) .

خدا می فرماید برسوائی داخل شوید در آن  
و سخن مگوئید با من (۱۰۸) .

هرآئینه بودند گروهی ازبندگان که می گفتند ای پروردگارا ایمان آوردیم پس بیماریار ما را و ببخشای بر ما و تو بهترین بخشایندگانی (۱۰۹) .

پس مسخره گرفتید ایشان را تا حدیکه فراموش گردانیدند یاد مرا زدل شما و شما برایشان میخندیدید (۱۱۰) .

هرآئینه من جزا دادم ایشان را امروز بمقابله صبر ایشان بآنکه ایشانند بمراد رسندگان (۱۱۱) .

گوید خدا چقدر درنگ کردید در زمین بحساب شمار سالها (۱۱۲) .

گویند درنگ کردیم يك روز یا بعض روز پس بپرس از شمار کنندگان (۱۱۳) .

گوید خدا توقف نه کرده اید مگر اندکی اگر شما می دانستید (۱۱۴) .

آیا پنداشتید که آفریدیم شما را بیهوده و آنکه شما بسوی ما گردانیده نشوید (۱۱۵) .

پس برترست خدا پادشاه ثابت نیست هیچ معبود برحق غیر او پروردگار عرش گرامی قدر (۱۱۶) .

هر که بخواند با خدا معبود دیگر را هیچ حاجتی نیست وی را بر ثبوت آن معبود پس جزاین نیست که حساب او نزد پروردگار اوست، هرآئینه رستگار نمی شوند کافران (۱۱۷) .

و بگوای پروردگار من بیامرز و ببخشای و تو بهترین بخشندگانی (۱۱۸) .

إِنَّهٗ كَانَ قَرِيْنٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُ وَا رَبِّيَ اَمْتًا  
فَاَعْفِرْ لَنَا وَاَرْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيْمِيْنَ ﴿۱۰۹﴾

فَاَتَّخَذَ نَسُوْمَهُمْ سَخِرًا يَّحْتَضِرُ اَنْسُوْمَهُمْ دُرِّيٌّ وَاَنْتَ مِنْهُمْ  
تَصْحُوْنٌ ﴿۱۱۰﴾

اِنَّ جَزِيَّتَهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا اَلَهُمْ هُمُ الْعَاكِفُوْنَ ﴿۱۱۱﴾

قُلْ كَمْ لِيْسُئْتُمْ فِي الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِيْنَ ﴿۱۱۲﴾

قَالُوْا اَلَيْسَ اَيُّوْمًا وَّبَعْضُ يَوْمٍ فَمَسَلُ الْعَاكِفِيْنَ ﴿۱۱۳﴾

قُلْ اِنْ لِّيْسُئْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا وَاَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۱۴﴾

اَفَحَسِبْتُمْ اَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَاَنْكُمْ اَلَيْسَ اَلَا تُرْجَعُوْنَ ﴿۱۱۵﴾

فَتَخَلَّى اللهُ الْمَلِيْكَ الْحَقُّ لَوْلَا اِلَهٌ اِلَّا هُوَ رَبُّ  
الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ ﴿۱۱۶﴾

وَمَنْ يَّدْعُ مَعَ اللهِ الْاٰخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهٖ  
فَاِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهٖ اِنَّهٗ لَا يُفِيْعُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۱۱۷﴾

وَقُلْ رَبِّ اَعْفِرْ وَاَرْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيْمِيْنَ ﴿۱۱۸﴾